

Alfa i Omega

Alfa symbolizuje początek. Jest to pierwsza litera greckiego alfabetu i w języku greckim zwykle jest samogłoską początkową albo podstawową. W języku hebrajskim imiona własne najczęściej zaczynają się na literę „a”.

Omega jest ostatnią literą alfabetu greckiego. Symbolizuje doskonałość wszelkich doskonałości. Symbolika ta była znana już w chrześcijańskim średniowieczu.

Alfa i Omega. Chrystus sam siebie nazywa *Alfą* i *Omegą* w Apokalipsie św. Jana. Klemens Aleksandryjski pisał, że „Logos został nazwany *Alfą* i *Omegą*, bo w Nim jednym koniec staje się początkiem i ustaje znowu u pierwotnego początku, nigdzie nie doznawszy przerwy”. W epigrafice chrześcijańskiej na początku nie łączono alfy i omegi z innymi znakami. Łączenie tych liter z monogramem Chrystusa stało się zwyczajem dopiero w IV w. W sztuce średniowiecznej również wykorzystywano symbolikę liter alfa i omega. Litery te można było znaleźć w aureoli podobizn Chrystusa, na budynkach, mozaikach, sarkofagach, monetach, medalionach, pierścieniach, ampułkach, hostiach, świecach wielkanocnych, przedmiotach domowych. Najczęściej jednak występowały na nagrobkach, co było formą wyznania wiary w jedyne, wiecznego Boga. Od Soboru Nicejskiego używanie tych liter było wyrazem sprzeciwu wobec arianizmu.